

Novine prihajajo vsake nedelje. Cena: doma na sklopni naslov 25 D., na posameznoga 30 D., v Ameriko štiri dolare. Amerikanci dobijo za to ceno brezplačno i Marijin List pa Kalendar Srca Jezušovoga, domači naročniki pa kalendar za polovično ceno. Naročajo i plačajo se na upravnisti v Crenšovcih, Prekmurje. Uredništvo je v M. Soboti.

Izdajatec: Klekl Jožef, vp. pleb. nar. poslanec.

NOVINE

Glasilo Slovenske krajine

Oglase sprejema uredništvo, upravnništvo i tiskarna. Cena oglasov: cm² 75 par; 1/4 strani dobi 20, 1/2 strani 25%, i cela stran 30 popusta za edno objavo. Cena malih oglasov je: do dvajsetipet reči 5 Din, više od vsake reči pol D. Med tekatom cm² 1. 50 D., v »Poslanom« 2. 50 D. Tako za oglase plača uprava i da za vse og-lase od 5% do 50% popusta.

Rokopisi se ne vračajo

Narodo se je Krao.

I porodila je Siná svojega prvorodjenoga i v plenice ga je povila i položila je njega v jasli, ar so ne meli oni mesta v hiši. I pastirje so verostivali v tistoj krajini i bili na nočnom čuvanju nad čredov svojov. I ovo angeo Gospodnov je stano poleg njij i svetlost boža ji je obsijala i zbojali so se silno. I pravo je njim angeo: „Ne bojte se, ar ovo nazveščavam vam veliko radost, štera bode vsemi ljudstvi: narodo se vam je dnes Zveličiteo, ki je Kristuš, Gospod v Davidovom váraši. I to vam naj bode znamenje: Najdete Dete v plenice povito i položeno v jasli.“ I precij je postanola z angelom vnožina vojské nebeske, ki je hvalila Boga govoreča: „Dika Bogi na višini i na zemli mér ljudem, ki so dobre vole.“

Pastirje so pravili eden drugomu: „Hodmo do Betlehama i poglednimo to reč, štera je včinjena, štero nam je nazvesto Gospod.“ I šli so z nagloščov i najšli so Marijo i Jožefa i Dete položeno v jasli. Igda so videli, so pripovedavali, ka njim je bilo povedano od toga Deteta. I vsi šteri so to čuli, so se čudivali nad tem, ka njim je povedano bilo od pastirov. Marija je pa vse té reči zdržavala i premišlavalava v svojem srci. Povrnoli so se pa pastirje i so dičili i hvalili Boga za vse ka so čuli i videli, kak njim je bilo povedano. Luk.

Prelübi!

Prikazala se je milošča Boga, našega Zveličara, vsem ljudem, štera nas vči, da se odpo-vejmo hüdobiji i posvetnim želam i živimo trezno, pravično i bogaboječe na tom sveti, čakajoč

blaženoga vüpanja i častitlivoga prihoda velkoga Boga, našega Zveličara Jezuš Kristuša, ki je dao sam sebe za nás, da bi nas rešo vse krivice i si očisto izvoleno ljudstvo, goreče za dobra dela — Lit. s. P.

Sveta noč, blažena noč!

V Salzburgi na dnešnjem avstrijskom, je živo nikak ravno pred sto leti pobožen vučiteo i organist s svojov ženov. Mela sta samo ednoga sina, šteroga njima je pa nemila smrt vzela ravno pred lepimi božičnimi svétki. Na blaženi sveti večér so pred tem navadno vsi trije doma lepo popevali i molili i vsi so čutili pri srci neizmerno blaženstvo i zadovolen srčni mir i toploto.

Na Sveti večer, leta 1818, se je pa vselila v njüva srca bridka žalost, čutila sta se brez meje zapuščeniva. Edinoga sina, šteri je bio obema najvejša radost i bogastvo, je te večer ne bilo več med njima. Vučiteo se je vdao v volo božo i si je zdejhno: „Jezušček, znam, da se moj dobri sinek zdaj že tüdi pri Tebi veseli.“ Vseo se je nato k malomi harmoniji, začno je igrati i pomali spevati. Same od sebe so njemi začnole prihajati iz bolečega i obenem v Svetoj noči potolaženoga srca, reči i viža.

Zaspevao je — sveta noč, blažena noč, tak prosto iz srca i tak lepo, da je prišla tüdi žena k njemi i sta obaspevala. Privrele so reči i viža obema nadednok iz düše. Šla sta na to k pounočnici i gda je minola, je zaigrao ešče ednok to novo pe-

sem na orgole i jo v cerkvi zospavao.

Vsi ljudje, i plebanoš sami so obstanoli i poslušali to lepo novo pesem. Lüdje so si jo nadednok zapomnili, i gda so šli iz cerkve proti domi, jo je že tü pa tam šteri znao na pamet zaspevati. Na sveti den je pa pri velkoj meši začno vučiteo v cerkvi spevati i je cela cerkev spevala z njim.

Ta pesem se je po tom strašno hitro razširila na vse strani, i dnes jo spevlejo skoro po celom sveti v vsej mogoči jezika. Tüdi v našoj krajini jo že jako dugo poznamo, mammo jo za staro pesem, gotovo smo pa do zdaj ešče ne znali, kak je nastanola ta pesem i odked je prišla k nam.

Vu ednoj štalici

gori na slamici pravi Sin Boga zdaj zimo trpi. Kak mehka, lübezniva i puna nedopovedlive toplote je ta naša starinska božična pesem. Vsakše malo dete jo zna spevati i v Svetoj noči njim prikipi iz mladi, zdravi i veseli prs, da ešče starejše lüdi prekričijo i prehitijo. I nišče njim toga ne zameri. V toj noči smo vsi deca, vsi veseli i zadovolni.

Na Božič je v naši pokrajina naj zima. Nego to zato ne ovira ne stari i ne mladi, da bi ne prišli na té den v cerkev. Telko si človek te že zna kučti s petami v pete i si menoti roke, da ne zmrzne. Tüdi v Betlehemi, v krajini, gde se je narodo naš dobri Zveličar, je v tom časi jako mrzlo. To pravijo tüdi vse naše božične pesmi, da mali Jezušček na slami leži i zimo trpi.

So pa krajine, gde v tom časi nega zime. To so jüžne zemle, gde ne poznajo snega i zime. I dnes že vnogo naši lüdi sveti

lepe božične svetke med zelenjom i sprotoletnim cvetjom. To so naši delavci, šteri je v zadnjem časi telko odišlo v južno Ameriko. V naravi je tam sprotoletje, naj pa bo to sprotoletje tüdi v njüvi srca i naj pride tüdi tam mali Jezušček med nje, da se bomo tak konči v dühi čutili, da smo té den vsi kotrige edne velike i srečne družine.

Lepi dnévi.

Kak je že Božič sam eden od najlepši svetkov v celom leti, tak so tüdi dnevi, šteri sledijo za njim, posvečeni silno lepim spominom. Včasi na drugi den svetimo spomin na tistoga, šteri je dao prvi svoje mlado, blagoslovljeno življenje za svojega Zveličara. Resnične so reči Gospodove po sv. Mataji: „Pravo je Jezuš pismárom i fariezušom: Glejte, jaz pošilam k vam proroke i modre i pismare; izmed njij nike vmorite i razspite, nike bode te bičüvali vu sinagogaj vaši i preganjali te je od varaša do varaša.“ Štefan, pun milošče i moči je delao velka znamenja med ljudstvom. I samo zavolo toga so ga vmorili. Ne so mogli prenesti, da bi bio v istini što modrejši i poštenejši od njij.

Drugi den po Božiči nese-mo vino blagoslovit. To je na god svetoga Janoša apoštola tistoga, šteroga je dober Zveličar zavolo njegovi lepi i dobri čednosti posebno lübo. Rad je ponavlaio Gospodovo naročilo: „Lübite se med seov, kak sam jaz vas lübo.“ Sv. Janoš je dobo od nekšega pogana kelih vina, v šterom je pa bio zmešan čemér. Nego prle kak je to izpio, je blagoslovo kelih i iz njega se je izvila kača, vino njemi je pa več ne škodilo.

Edna ovčarnica i eden pastir.

V zadnjem časi se po celom krščanskom sveti jako širi takzvana Ciril-Metodijska misel. To je delo, naj bi se različne vzhodne cerkve, štere so se pred vno-gimi leti odtrgnole od katoličanske Cerkvi, znova prikapčile k njoj. V tistom časi, gda sta živelava svetiva brata Ciril i Metod je mela vsa krščanska Cerkev ednoga vladara, sčasom so se pa ništerne vzhodne krajine največ zavolo častiželnosti ništerni njüvi cerkveni velikašov odtrgnole od Rima. Kratkomalno so tej velikaši ne šteli biti pokorni rimskomi pápi i so se za svojo krajino sami proglasili za cerkvenoga vladara. Lüdstvo je od te ločitive dostakrat niti dugo nikaj nejznalo. Nego

ojüvi cerkveni voditeli so živeli ločeni od Rima i tak je šlo pomali tüdi ljudstvo za njimi ne, da bi znali za kaj se ide. Tak so nastanole po mali takzvané vzhodne cerkvi štera je vsaka za sebe samostojna i má svojega patriarka za najvišišega vladara. Te cerkve se zovejo za pravoslavne. Luteranska verska družba je nastanola dosta sledkar i iz drugi vzrokov. Od pravoslavni poznamo mi posebno srbsko, rusosko, romunsko, bolgarsko i grčko.

Združitev.

Ar se te pravoslavne cerkvi v verski resnicaj jako malo ločijo od katoličanske, postoji v našoj Cerkvi že duže poseben odbor, šteri dela na to, naj bi se vse té cerkvi znova združile pod ednim glavárom, rimskim pápom. Na čeli tomi odbori je postavle-

ni püšpek ježuitskoga réda D' Herbigny, Glavne ovire združítve so pravzaprav izdak v tom, da bi većina teh pravoslavni patriarkov ešče naprej rada mela to čast, njüvi dühovniki so pa oženjeni i se bojiyo naši dühovnikov, šteri so nej cženjeni i lahko vno-go bole skrbijo za svoje duhovniške dužnosti kak pravoslavni.

Pred kratkim je püšpek D' Herbiguy obiskao sam več pravoslavni patriarkov. Zato pripovedavle, ka je vse zvedo pri Romunskom, Carigradskom i Grčkom patriarki. Po većini so se njemi vsi tožili, da versko življenje pri njih čiduže bole méra. Dühovnikov majo malo i tej so vsi oženjeni, zato bole skrbijo za svojo družino kak pa za düše svoji vernikov. Vsi si tüdi sami želejo, naj bi se vse to na nikši način spremenilo. Carigrad-

ski patriark je cilo jako velki častilec Srca Jezušovoga. Pravo je pa, da se brezverstvo jako širi v njegovoj cerkvi i da má celo med svojimi pravoslavnimi püšpeki takše, šteri so brez vere. Na splošno so pa vsi bili ž njim jako prijazni i so pripoznali, da najlepše versko življenje ma ešče naša katoličanska Cerkev. Samo grčki patriark se je ne preveč prijaznoga pokazao proti njemi i proti našoj Cerkvi.

Mi pa moramo vsi moliti posebno ob naši vekši i lepši svetkaj tisto lepo molitev — Zveličar človeškoga roda, Krao bodi ne samo tisti, ki so nigdar ne odpadnoli od Tebe, nego tüdi tisti, ki so Te zapüstili. Daj, da se kem prvlé povrnejo v očinsko hišo, naj kem prle bode edna ob ovčarnice i eden Pastir.

Tretji den je pa god nedužne de-
cé ali drogne dece kak pravimo mi.
Ne so šli prostovolno v smrt, nego
zavolo mladoga Zveličara so njim vni-
čili življenje i zato mi vsi, posebno pa
naša mala deca, majo té den v naj-
lepšem spomini.

To je bogastvo!

Či se samo nikelko v duhi spom-
nimo pomena teh lepih božičnih dne-
vov, vidimo kelko neizmernoga du-
ševnoga bogastva ma naša Cérkev.
Mi ne čütimo nikše potrebe, da bi je-
mali hrano svojemi duševnomj hrepe-
nenji i življenji od drugi verski družb.
Naša Cerkev ma sama v sebi telko
bogastva, da nas popolnoma osreči i
zadovolji i je naša duša neizmerno bo-
gata i blažena, či si jemlé od teh kin-
čov, šteri so vsakomi odpreti. Ravno-
tak ne čüti naša Cérkev niti najménše
potrebščine, da bi svoje vernike s tem
držala vküp, da bi pisala i gučala od
drügi verski družb namenoma kaj
špotlivoga, kak to jako radi delajo
drügi. Mi smo za kaj takšega prebo-
gati, presrečni i — prepošteni, ar nam
Cérkev to sama velevala.

Murska Sobota.

— Mraz. Pretečeno soboto je bilo
16¹/₂ v tork pa 18¹/₂ stopinj Celzija pod
ničlov mraza. Zrak je posebno razhlado
sever, šteri je nikelko časa močno vlekao.

— Občinske volitve v sobočkoj
občini pretečeno nedelo so etak izpad-
nole: Benko (zdrüžena SLS i radikali)
405 glasov i 18 odbornikov, dr. Šö-
men 92 glasov i 4 odbornike, dr. Far-
kaš 55 glasov i 3 odbornike. Demo-
kratska lista je bila razvelavlena.

— Evangeličanska verska ob-
čina je mela preminočo nedelo svoj
občni zbor, na šterom je bilo sklenje-
no, da se začasno data dvej sobi v
evangeličanskoj šoli gimnaziji na raz-
polago i v pomoč.

— Na gimnaziji je nastavljen po
Lokalnom šolskom odbori za gimnazi-
lo novi profesor g. Preskar, za učitelja
petja, glasbe i telovadbe je pa imeno-
vani g. Breznik.

— Kralov rojstni dén so prosla-
vili aktivni oficiri sobočke garnizije z
elitnim gala plesom pri Dobraji.

— Društvo za gojitev treznosti
se je ustanovilo 17. decembra, pred-
sednik je g. dr. Glančnik zdravnik,
podpredsednik g. dr. Bratina vladni
tajnik, tajnik g. Čížek srezki šolski
nadzornik, blagajnik g. Čuš upravnik
pošte. V odbori sta ešče gimn. profe-
sor Lojze Pavlič i šol. upravitelj g.
Hočevnar. Društvo vabi vse šterim je
pri srci sreča i blagostanje našega
ludstva, da pobijajo škodljivo pijanču-
vanje. Brezalkoholni soki vseh vrst i
v vsakoj množini se pa dobijo kila za
19 Din. pri g. Jožki Horvat v brezal-
koholnoj gostilni v Soboti.

Slovenska Krajina.

— Vsem naročnikom i čtevcem
Novin želimo vesele, blažene
svétke, srečen Božič i blagoslov-
leno Novo leto. — Uredništvo i
uprava Novin.

— Občinski odbori naj v kratkom
časi sestavijo posebno resolucijo, v
šteroj naj zahtevajo, da vlada v Bel-
gradi uvrsti našo gimnazijo med po-
pune osem razredne gimnazije v dr-
žavi. To naj zagotovo napravi brez
izjeme vsakša občina i pošle nato
Lokalnomi šolskomi odbori za gim-
nazijo v Soboto. Pomali pa naj tüdi
naše občine mislijo na to, da dajo
kakšo podporo za to leto na gimna-
zijo. Letos bomo na vsakši način pri-
siljeni višije razrede s svojimi stroš-
ki vzdržavati i či ščémo tüdi v istini
pokazati, da nam je dosta do naše
gimnazije, moramo zaednok tüdi ni-
kelko v žep segniti i to včiniti. To
delajo tüdi v naši sosidni krajinaj.

Ljubljanska oblastna skupščina je do-
ločila za novo univerzitetno palačo
za letos eden milijon dinarov. Pa so
se že javile k tomi tüdi posamezne
vesnice i določile vékše šume v té
namen. Nam pa ide v prvij vrsti zdaj
za našo gimnazijo i či je konči edno
leto ne püstim, nego si jo bomo
sami vzdrževali, bo po ednom leti
država prisiljena dati nam popuno
osemrazredno gimnazijo.

— Železnica pri Hodoši naj se
odpre! 14. decembra so meli v So-
boti zastopniki naši gospodarski kro-
gov, železnice, oblastne skupščine
strank i občin zborovanje, gde so
sklenoli, da je že zadnji čas, da se
kem prle odpre železnica pri Hodoši.
Naša krajina izvažá vnogo mesa i ži-
vine, perutnine i belic, les, cigeo,
mlinske izdelke, sadje, slatino i drü-
go, od šteroga ide jako dosta na
Vogrsko. Da pa naša železnica ne
vozi dale kak do Hodoša, moramo
najvéčkrat to svoje blago do 60 kilo-
metrov daleč voziti do Radgonje, gde
nato prek Austrije pošilamo komaj v
različne države. Vse to je zvezano z
velkimi stroški, poleg toga se pa pri
tom tüdi vnogo časa zgübi. I vse to
se naednok odpravi, či se odpre že-
leznica pri Hodoši, od šteroga de
melo tak ludstvo kak država samo
hasek. Sklenolo se je, da se ponov-
no opomené na to vlada, i se izvrši-
jo vse priprave za kem hitrejšo otvo-
ritev té železničke poti.

— To je za Vas, zato ka tüdi Vi
močno želete, da küpíte dobro i fal
vse, ka Vam trbej za sobe i za svojo
družino. Naj bo to vöra, srebrnina,
orodje, obleka, perilo, obüteo ali kü-
hinjski predmeti, potrebščine za briti,
toaletni predmeti ali ovak prikladne
reči, instrumenti za muziko, vse to
najdete v slikaj v z najfalejšimi cenami
v velkom ceniki, šteroga dobite
brezplačno, či pošlete svoj atres sve-
tovnoj zalogi H. Suthner Ljubljana,
št. 945.

— Odgovor vsem, šteri so pro-
sili zemlo. Gospod narodni posla-
nec Klekl so se ponovno obrnoli tak
na agrarno ministerstvo, kak na okr.
agr. urad in agrarno direkcijo za vo-
lo razdelitve zemlé na veleposestvi
kneza Eszterházy. Za odgovor so
dobili, da je revizija v toki, do spro-
toletja se reši, pa te dobijo zemlo,
šteri so jo prosili, bole povedano:
šterim ide po zakoni. Prošniki tak iz
slovenskih, kak iz vogrskih občin to
naj vzemejo na znanje, ar vsakomi
posebi se ne more dati pismeni od-
govor.

— Skrivnost, štera očuva mla-
dostno svežost do starosti, i nas oču-
va od pojave staranja, se nahaja sa-
mo v pravom gojenji tela i lepote.
Či ščete svoje lice očuvati, da bo
mladostno sveže, da bo Vaša koža
gibka, da bodo Vaši vlasje bujni i
lepi, da bo celo telo lepo i zdravo,
da se rešite sunčeni peg i vsej izpüš-
čajov kože, gojite si dnevno svoje
telo: 1. Z Fellerovov močnov Elsa
pomadov za rast vlasi, 2. Z Fellerov
Elsa pomadov za čuvanje lica i ko-
že, 3. z Fellerovov Elsa žajfov za
zdravje i lepoto (liljasta, mlečna, gli-
cerin, boraks katran, i Elsa žajfa za
briti). — Za proba 2 lončiča edne,
ali pa po en lončič od vsake Elsa
pomade 38 Din. 5 kosov Elsažajfe za
52 Din, razpošila lekarnar Eugen V.
Feller, Stupica Donja, Centrala 146
Hrvatska.

— Našim srednješolcom. Vuči-
telska mesta skoro zobstom razpišüje
oblast, prosilcov nega, šteri bi radi
dobili v Prekmurji stalno učiteljsko
mesto. Kaj je tomi vzrok, na tom
mesti od toga ne bomo gučali, pove-
dati pa moremo, da stalne spre-
membe v učiteljskom osobji nem-
rejo biti na hasek našemi šolstvi.
Edina pomoč bi bila ta, če bi se
naši srednješolci v vékšem številu pri-
pravljali za učiteljsko službo, da bi
potom v kratki letaj dobili domači
učiteljski kader, šteri bi bio zado-
volen doma in ravno zato tüdi —

Sveta noč.

(S. Lagerlöf).

Gda sam bila stara pet let, sam
bila jako žalostna. Ne vem, či sam
gda kesnej kaj bole trpela. To je rav-
no te bilo, gda so mi mamica mrli.
Do zadnjega časa so den za dnevom
sideli na zofi pa nam otrokom kaj pri-
povedavali. Od vnoгих pripovesti znam
dobro samo ešče edno. To je kratka
zgodba od Jezušovoga rojstva. Mami-
ca so nam pravili:

„Bio je ednok eden mož, ki je
odišeo v kmično noč, da bi dobo kaj
ognja. Šo je od kuče do kuče i po-
klonkao na vsakše dveri. „Lüdje boži,
pomagajte mi!“ je djao. »Moja žena
je ravno porodila pa moram zaköriti,
da se ogrejeta mati i dete!« — Pa
bilo je kesno v noč i vsi so spali.
Nišče njemi je ne dao odgovora. Mož
je šo zmerom naprej. Na zadnje je da-
leč-daleč zapazo odsev luči. Šo je proti
tomi i vido na prostom goreti ogen.
Čreda belih ovc je spala okrog njega
stari paster je pa sedo poleg i jo
čuvao.

Gda je mož prišeo do črede, je
zapazo tri velke pse, ki so ležali pred
pasterovimi nogami. Na njegov prihod
so se zbüdili vsi trije, na stežaj odprli
gobce, kak da bi šteli lajati pa denok
ne bilo čüti nikšega glasa. Mož je vi-
do kak se njim je naježila dlaka na
hrbti, je vido kak so pakazali bele zo-
be i se vrgli na njega. Moži pa so ne

mogli nikaj včiniti. Šo je naprej, da
bi zeo ogen nego ovce so ležale edna
poleg druge tak tesno, ka je morao
iti po hrbtaj. Pa te dobre živalice so
se ne genole niti prebüdile.“

Vse to so mamica lejko nemote-
no pripovedavali, Zdaj sam se pa ni-
kak več ne mogla premagovati, ka ne
bi pitala: »Zakaj so se ovce ne pre-
büdile, mamica?«

»To boš že vidila«, so mi djali
potem pa nadaljavali rekoč: „Gda je
mož prišeo do ognja, je paster pogle-
dao. To je bio stari mož, silen, trdo-
ga srca i do vseh lüdi neprijazen. Gda
je vido približavati se tihince, je zgra-
bo bat, šteroga je na paši vsikdar
držao v roki pa ga zagnao v moža.
Bat je srčao proti moževi nego te se
je pravočasno nagnu na drugi kraj i
tak je lepo odleto mimo njega.«

Tak sam znova pitala mamico:
»Povejte mi no, zakaj je bot ne zadeo
moža?« Mamica so se delali kak da
ne bi čüli i so lepo naprej pripovi-
davali:

„Potem je mož prišeo do paste-
ra in pravo: Dragi prijateo, pomagaj
mi i püsti, da si vzemem malo tvoje-
ga ognja! Moja žena je ravno poro-
dila pa morem zaköriti, da se ogrejeta
mati i dete.

Pastir bi najraj odbio to prošnju.
Pa se je spomno, da so psi nikaj ne
mogli včiniti tomi moževi, da so ovce
ne zbežale pred njim i da je tüdi pa-
lica mimo odletela. Nikak tesno njemi

je postalo pri srci. Ne je vüpaio proš-
nje odbiti. — Vzemi si kelko nücaš —
je djao mož. Ogen je skoro že popol-
noma vgasno. Ne je bilo niti polen ni-
ti veja, samo velki küp žerjavice je eš-
če bilo. Tihinec je ne meo niti lopate
niti vedra, da bi mogeo nesti domo
žareče vogelje. Gda je paster to vido
je znova djao: — Vzemi si kelko nü-
caš! — Pri tom je pa bio veseli,
misleč, da si mož brezi posode itak
nemre vzeti ognja. Mož se pa prigne,
pobere z golov rokov žareče vogelje i
zavije v plašč. Vogelje pa je ne os-
modilo ne rok ne plašča. Mož je vse
odneseo kak jaboka i orehe.«

Znova sam mamici v reč vüjšla,
da bi mi povedali, zakaj je vogelje ne
ožgalo moža, pa sam dobila odgovor:
To že zvediš.“

„Gda je pastir vse to vido se je
začüdeno pitao: Kakša noč je pač to,
da psi ne grizejo, ovce se ne bojijo,
bot ne vdari in ogen ne smodi? Poz-
vao je tihince nazaj pa ga pitao:
»Kakša noč je to, da so vse reči
smilene s tebov?«

Nato njemi mož odgovori: „Nem-
rem ti povedati, či toga sam ne spoz-
naš«, i šče naprej, da bi napravo ogen
i ogreo ženo pa dete. Pastir si je pa
miso, da moža ne bo püsto izpred
oči, dokeč ne zvedi, ka vse to pomeni.
Šo je za njim. Vido je, da mož nema
niti kuče za stanovanje, nego ležita
žena pa dete v votloj pečini. Čiravno
je bio trdosrčen človik, vendar ga je

to siromaštvo genolo. Z rame si od-
veže torbo, vzeme iz nje mejko, belo
ovčjo kožo i jo da moževi, rekoč, naj
dene dete na njo.

Zdaj, gde je pokazao, da zna biti
tüdi on smileni, so se njemi oči odpr-
le. Vido je pa čüo takše reči, kak
nikdar prle. Vido je okoli sebe nebroj
angelov, ki so meli instrumente na strü-
ne i vsi prepevali: da je to noč roje-
ni Zveličar, ki bo ves svet odrešo od
greha.

Zdaj je razmo, zakaj so bile to
noč vesele cilo vse mrtve reči pa so
nikomi ne mogle škoditi. Pa ne samo
okrog njega so bili angelje nego vse-
šerom naokoli. Sedeli so v votlini pa
vöni na gričkaj letali so se pa ta pod
nebov. Celi šereg je prišeo pred vot-
lino gledat dete.

Paster je to vse vido pa čüo.
Pun veselja, da so se njemi oči odpr-
le, je spadno na kolena i Bogi hva-
lo dao.“

Gda so mamica dokončali pripo-
vest, so zazdihnoli i djali: „To ka je
vido te pastir, bomo tüdi mi lejko vi-
dili. Znano je, da na sveto noč an-
gelja okrog lečejo, samo či bi je mog-
li spoznati.«

Potem so mamica djali roko na
mojo glavo rekoč: „Spominaj se toga,
ar je tak istinsko, kak jaz vidim tebe
i ti vidiš mene. Ne so potrebne niti
sveče niti lampašje pa tüdi sunce i
mesec ne — potrebno je samo, da ma-
mo prave oči i lejko vidimo božo
lepoto.“

stalen. Znamo, da šolski oblasti ne bi bilo proti volji, če bi se za šol. l. 1928/29 vpisalo v slovenska učiteljska do 15 dijakov s tem namenom, da si spravijo učiteljsko diplomu. Tu moremo omeniti, da od naši domačih učitelov dosta hasnovitoga lejko pričakuje tak ljudstvo kak šolska oblast, posebno če bodo stalni na svojem mestu in ravno zato toplo priporočamo tak našim srepnješolcom, kak njuvim poštuvanim roditelom naj ne preslišajo toga opozorila.

— **Svadili so se z žekutorom.** V Törnišči je pri edni hiši žekutor imeo nikši sluzbeni opravke, pa so ga domače ženske ne šteje pustiti v hišo. Samo na hasek bo našim, či si zamerkajo, da žekutora oblast pošlje in što se proti njemu postavlja, se proti oblasti postavlja — sebi pa dela nepotrebne poti, stroške in skrbi.

— **Auto z znamenjem križa.** Pred zadnjim je bio v naši Novinaj mali članek, štiri je vnogo ljudi jako razburkao. Pisali smo namreč, da je nov. 30. v Čerensovci eden auto zvalao deklíce k sebi i edna deklíce se je komaj iztrgala gospodi, štiri jo je šteo zgrabiti i odpelati. Pri tom pa moramo dobro znati to: Vsakši tjezen pride dvakrat v našo krajino državni auto rdečega križa, štiri vozi betežne na trahomi tak odrasle kak deco. Te auto je znamke Chevrolet i ma na glažovinah rdeči križ. Pride pa v našo krajino iz Preloga. Te auto je — nikaj nej v zvezi s tistim automobilom, štiri je prišao v Črensovce i 30. novembra ga niti nej bilo v našoj krajini. Zato naj ljudje pazijo na to, štiri je državni auto i za koj volo hodi v našo krajino i štero je kakši drugi auto. Či bi zdaj zatogavolo, ar se je ednok prikazao nindri nekši drugi auto, mi ne štelí dati naši ljudi štiri so betežni na trahomi, naj je državni auto prepela v bolnišnico, bi bilo to jako nespametno i samo nam v škodo.

— **VII. razred na drž. réalnoj gimnaziji v Soboti se odpre 3. januara 1928.** i to na osnovi ministrstva prosvete S. n. br. 34.879 od 26. okt. 1927. Dijaki, štiri mislijo priti nazaj, naj se včasí javijo ravnateljstvu. Zvedeli smo tudi zanesljivo, da se otvori prihodnje leto tudi osmi razred i bodo tak lahko naši letošnji sedmošolci na domačem zavodi zvršili svojo maturo.

— **Ne zavrňte jih!** Zdaj med božičnimi svetki pridejo naši sobočki dijaki pobirat male dare za dijaško podporno društvo v Soboti. To društvo podpira naše dijake z penezami i s tem da njim posojúle drage šolske knjige. V tom šolskom leti je posodilo to društvo nad 700 knjig ka bi v dnešnji časaj koštalo naše dijake prek 30 jezero dinarov. Poleg knjig pa dobiva tudi več siromaški pa pridni dijakov podporo v penezaj. Tak dobijo trije dijaki po 200 Din., štirje po 100 Din. i dva 50 Din. mesečne podpore. Iz toga se vidi, da je za naše siromaške dijake to društvo jako velkoga pomena i naj ne bo nikoga, štiri bi konči najmenši dar ne dao v té namen. Ravno s takšimi nabranimi malimi dari se dostakrat naj več dobroga včini.

Domača politika.

Ljubljanska oblastna skupščina štira se je sestala 14. toga meseca najbolje jasno kaže delavnost i gospodarske zmožnosti Slovincov. S temi za ednok jako malimi dohodki,

štira se država odstopila oblastnoj skupščini, da to sama z njimi gospodari, dela skoro bi lahko pravili čúde. Pozna se pa tudi, da ma ljubljanska oblastna skupščina ljudi, štiri se brigajo za vsakšo najmenšo potrebo slovenskoga ljudstva. Ljubljanska oblast ma prek 60 milijonov dinarov dohodkov. Večino toga njoj je odstopila država, nikelko pa má ljudi svojega lastnoga imanja. Novi davkov je ljudstvu skoro nika ne naložila razen takšim, štiri davek či ščéjo skoro te lahko plačajo, či pa neščejo, njim pa ne trbe plačati. Tak je na priliko davek na ples, či ščéplésati, te naj plača, či pa nešče plačati, njemi pa nej trbej plésati. Ravno tak je davek na kino, na nočne zabave, na automobile, na dobičke razni bogati družb i tak dale.

Stroški pa ido po večini na špitale i dobrodjelne zavode (28 milijonov) za prosveto i kulturo (12 milijonov), tá je všteta kmetska izobrazba (305.000 Din), za sadjarstvo (190.000 Din), podpore ob kakšoj toči, povodni itd. (500.000); za ceste i mostove je določeno skoro 11 milijonov, tak da bodo v kratkom časi vse ceste i mosti tam v najbogšem stanji. Vnogo je določeno tudi za šole i samo za zidanje nove univerze na priliko 1 milijon dinarov.

Iz vsoga proračuna se pa vidi velka skrb za prosto siromaško ljudstvo i velka delavnost ljubljanski oblasti poslancov. Mi smo pravzaprav, či se šče istino povedati, glede delavnosti i skrbivosti, ešče malo za Kranjci.

Mariborska oblastna skupščina je tudi začnola zborovati premišlinoči ponedlek. Proračun te skupščine jo nikelko menši od ljubljanskoga. Za ceste je določeno 3 milijone 400 jezero Din, za vodne zgradbe 1 milj. 100 jezero, za kmetijstvo (za kmetijstvo šolstvo i sadjarstvo, vinarstvo, zadružništvo itd.) okroglo 5 milijonov 500 jezero za špitale 21 milijonov, za šolstvo 1 milijon.

Svetovna politika.

Drúštvo narodov. Premišlinoči tjezen je ponovno zborúvao svet Drúštva narodov v Ženevi na Švicarskom, kak smo to že v zadnji Novinaj na kratko omenili. Tu se zberejo redno odgovorni zastopniki vseh vodilni držav i ma takše zborúvanje vsigdar velko važnost. Tu rešijo različne zadeve, svaje i tak dale, štira ščejo tu pred očmi vseh držav na miren i pravičen način rešiti. Pridejo navadno tu vkúp samo tiste države, štira so v tom drúštvi zapisane. Včasih pa pridejo tudi zastopniki takši držav, štira so ne članice toga drúštva. Tak je bilo zadnje zasedanje posebno zanimivo tudi zavolo toga, ar sta prišla tudi zastopnika bolševiške Rusije i Amerike. Glavne zadeve, štira so se razpravljale na tom zborúvanji so bile svaja med Vogrskov i Romunijov i svaja med Poljskov i Litvov.

Vogrška i Romunija se že dugo kregata zavolo toga, ar so se ništerni vogrški velikaši izselili iz Romunije na Vogrsko, na Romunskom so pa njúva velka imanje podvrgli agrarnoj reformi po svojem domačem zakoni. Vogrški velikaši mislijo, da njim Romunija zatogavolo, ar so oni Vogri, nesmi njuve zemle v svojoj državi dati pod tiste zakon, kak zemlo svoji domači ljudi. Zatoga volo so se ednok Vogri že pritožili v Ženevi, i svet Drúštva narodov je priznao, da

Romunija lahko v svojoj državi z vsemi imanji, po svojem zakoni vednako postopa. Nego Vogri se s tem nikak neščejo sprijazniti i dregajo naprej. Vogrsko vodijo pravzaprav sami velikaši i se tudi vsa vogrška politika suče okoli haskov teh velikašov. Gda so se določale meje dnešnje Vogrskoj, so raj cele krajine i ščista vogrške vesnice pustili drugim državam samo, da so rešili imanje različni svoji grofov. Zdaj bi pa radi sveti pokazali, kakša krivica se njim je zgodila či so v drugi sosidni državaj kakše vogrške vesnice ali pa celo imanje njúvi velikašov. Ja tudi v politiki mora biti človek pošteni!

Poljska i Litva sta si sosidi. Poljska je že pred dvema leti zasedla varaš Vilno pri morji, za to ka je ovak nikšega pravoga izhoda nej mela do morja. Država Litva pa pravi, da té varaš pripada po vsoj pravici njoj i da je Poljska samo zato zasedla té varaš, ar bi rada pomali celo Litvo spravila pod svojo oblast. Zatoga volo sta prišli obe pred Drúštvo narodov, tu so pa obe nikelko pomirili i je zednok malo méra med obema.

Rusija i Amerika. Bole zanimivo je pa bilo nameravano zborúvanje zavolo razorožitvi posamezni držav. V ednom hrvaškom šalivom listi „Koprive“ je bilo jako lepo namalano, kak stojijo pred hišov, štira ma napis »Razorožitev« po vrsti Anglež, Amerikanec, Rus, Francoz i Taljan i eden drugoga ratajo, štira naj bi prvi stopo notri. Mi vsi znamo, da skoro v vsakšoj državi največ potrešijo na soldačijo, na štúke, púkše i aeroplane i da bi s temi penezi lahko vnogo hasnovitoga napravili v denešnji siromaški časaj, nego niedna država ne henja s tem oborožavanjom. Med državami ešče nega v zadestnoj meri krščanskoga dúha, gléúajo ešče izdak samo na to, kak bi edna na račun na druge kakše haske mela. Zato so se pri tom najvažnejšem pitanji vsi lepo brez vsakši sklepov razšli i Amerika je celo začnola graditi več velki novi bojni ladij. Ja pravi mér prinese med narode samo dúh lúbezni i pravice, to je dúh krščanstva, toga se pa ništerni ešče izdak preveč bojijo.

Prekusnice.

Prevelka pomoč. Cigan: pomori mi ga dobri Bog i tristo svecov da ga zdaj srečno skočim na etoga konja! — Zagnao se je i skočo, na drugom kraji je pa spadno dol s konja. E, preveč ga je bilo, si poguči i ide ešče ednok na drugo stran. Zdaj pa pravi: »Pomori mi ga dobri Bog, da ga srečno skočim na etoga konja, od svecov ga pa naj polovica vkraj stopi!« Pa je srečno na konji ostao.

Vsigdar bistre glave. Cigan je eden močen moški na senji vzeo eden zimski kaput, šteroga je cigan nindri vkradno. Gda je že moški šou daleč iz vesi, príbeži cigan za njim i njemi pravi: „Znate zlati oča, dajte mi ga naednok včasí nazaj te kaput, znate, ovak vam ga naednok včasí tu namesti včinim to, ka sam se ga nameno včiniti.“ Moški ga je malo pogledno, ne je znao, ka šče cigan pravzaprav včiniti, malo so je tudi zbojao i njemi je dao kaput nazaj. Nato ga pa pita, ka je nameno včiniti, či bi njemi ne dao kaputa. Cigan

je včasí skočo s kaputom pa njemi je odgovoro: »Ka bi ga včino? Brez ka odišao. To sam ga nam zlati oča.«

Poslanska pošta

G. poslanec Klekl Jožef naznanjajo sledeče:

Balažič Štefan, Turniše. Decembra 15. so rešili Vaš priziv i to pod brojom 136,123. Prošnja je odbita, ar je pogodba bila podpisana. Če bi bila pogodba samo ustmena, bi se lahko pomagalo, a zdaj po zakoni nese moglo. Mate pa še edno pot i prizivanje na državni svet.

Mauček Štefan, Melinci 100. Prošnja vložo dec. 15. Dobili ste 200 Din. podpore.

Horvat Štefan, D. Lendava, gorice. Prošnja ponovljena dec. 15.

S. M. Sobota. Včinjeno. Z rečjov več.

Bistričanci. Vložo, ka ste mi trije župani zročili.

Horvat Štefan, Bogojina. Vašega odbora želo i zahtevo tudi napisao i vložo osebno pri dotičnom ministri.

J. M. Lipa. Vaš priziv sam tudi oddao.

Zver Ana, Melinci 82. Prepis Vaš prekdao na ministerstvu, štira de zvedavalo po zrokah, zakaj ne dobite tisto, ka Vam po zakoni ide.

Šolske sestre, Žižki. Pismo šlo. Rešeno ugodno po Vašem predlogi.

Občina Lipa. Izročeno 15. dec.

J. K. D. Lendava. Ravnotak.

Kohek Mih. D. Bistrica. Toplo priporočo za ugodno rešitev tvojo prošnja.

Š. Ses. D. Lendava. Vašo zahvalo izročo g. ministri.

Koštric Jožef, D. Lendava, gorice. Dec. 16. sem se zavzeo za tebe, da te poslühnejo.

Delavcom prijeregulaciji Múre. Gospod veliki župan je na najno vlogo dao sledeči odgovor: Vnogokrat se zgodi, da ne pride penez redno iz državne kase i zato se plača zakesni. Da pa bo kontrola nad vsem, bo g. veliki župan vse na skrbi meo i vam plačo po kovertah izročo. Na te koverte bo štampano kelko ste na mesec zaslužili i kelko je z te plače odračunano na štempline i za dačo na ročno delo.

Franc Puhan, župan, Bukovnica. Vašo vlogo sem poslao na g. velikoga župana pa toga oproso, naj reši pitanje živinorejskoga fonda na hasek občinam. Želeti bi bilo, da bi novi županje kde prišli vkúp i pozvali svojega poslanca pa tomí razložili razne zahteve občin.

DIJAŠKO POLJE.

Božična pesem.

Študentovo srce sluti in poje posebno božično melodijo, ki jo barva hrepenenje po domačnosti. To je žeja po objemu božje skrivnosti, kar je te adventne dni v nas. Dijak pogreša mesece in mesece dom, zato tem silneje zakoprni po njegovi toploti. In božična doba ožarja naš dom s čudovito milino. Da bi vedno kličo v naših dušah hrepenenje po božjem Rojstvu, kakor živi v nas v naših mladih dneh!

Zunanje življenje je te dni kakor pregrnjeno. Vse naše hrepenenje je Betlehem. Teško si mislimo Božič brez

snega. Kako nadležne so mestne ulice, če ni zime in niso belo odete. Blatne so in zavite. Pred izložbami se zbirajo gručice — ta prazni videz! Slutim d lgo pot v neznano pokrajino pred seboj in vse naokrog mi ne more dati niti meg-njenje zadovoljstva. In tega sem vesel.

Čudovita je adventna liturgija in duh, ki veje v času pričakovanja. Ro-rate coeli! Zornice. V Izaijevo prošnjo je izzorelo presilno hrepenenje po njeni, ki so ga pričakovali vsi narodi: „Ro-site nebesa Pravičnega in oblaki naj Ga dežujejo! Odpre naj se zemlja in naj rodi Zveličarja.“ Tudi danes ponavljamo ta klic, ker želimo, da nas obišče Gospod in utrdi za pot.

V temi se bomo bližali Krajini in stopali po poljih v domačo vas. Doživljali bomo obrise gričev in zemljo in vas. Tedaj bodo legle vse bridkosti na dno srca. In živeli bomo najlepše dneve svoje mladosti v božjem naročju. Pri polnočnici bomo čuli Oznanenje in radostno utripajočo domačo pesem: Jezus in Marija nocoj potujeta . . .

Potem pa poklekne naša mladost kakor majhen pastir in bo molila k Mariji naj v duše — jaslice bele — Boga nam rodi!

Bg.

Sestanek trezvenih duhovnikov v Celju, dne 29. decembra 1927.

Protialkoholna duhovniška zveza za lavantinsko škofijo bo priredila v Celju v Slomšekovem domu pri č. šolskih sestrah sestanek trezvenih duhovnikov za vso Slovenijo s sledečim sporedom:

A. Služba božja.

ob 8 uri meditacija Duhovnik in treznost vlč. g. duh. vodja M. Avšič, Maribor.

Ob pol 9 uri presveta daritev, katero opravi mil. g. stolni kanonik kot šk. poslanec.

B. Referati.

Ob 9 uri Dušni pastir naj pridobiva duše v osnovni šoli na pridižnici in v spovednici za trezno življenje č. g. Lojze Sunčič, kaplan Rogaska Slatina.

2. Slomšek, lavant. in ljubljanske šk. sinode, slov. kat. shodi in treznost č. g. J. Kupčič, prefekt, Maribor.

3. Orlostvo in treznost č. g. J. Meško, kpl. Črenšovci.

4. Prosvetna društva in treznost č. g. P. Kovačič, Celje.

5. Napačna prehrana pospešuje pijančevanje, č. g. Lojze Zalar, kpl. Videm.

6. Tretji red, cerkvene družbe, bratovščine in treznost, referat vlč. g. P. Grila, Šoštanj.

7. Naša največja naloga v svobodni državi je, da iztreznimo naš narod, č. g. Lojze Pavlič, Murska Sobota.

Ob 12.30 uri skupen obed v hotelu Evropa.

Ob 14 uri Kateheza o sv. Janezu Krstniku v razredu šolskih sester: a) za višjo stopnjo šole g. Sunčič, b) za 4. raz. srednje šole g. Pavlič.

Ob 15 uri sestava podrobnega treznostnega načrta za l. 1928. volitev šk. duh. voditeljev, določitev vodnikov Mladih junakov, Borcev, določitev abstinentt aborov in romanj, poživitev Sv. vojske in Preroda, cerkvena in drž. podpora naše akcije in resolucije zbo-

rovanja. Vljudno so vabljeni tudi preč. g. duhovniki iz Slovenske Krajine, da se sestanka v Celju udeleže.

Duh. protialkoholna zveza za Slovenijo.

NAZNANILO.

Čast mi je naznaniti, cenjenim i spoštovanim svojim odjemalcem da sem znova odprl trgovino z gotovimi oblekami Halmošove vrste. Cena, kakovost i solidna izgotovitev je mojim dosedanjim odjemalcem že itak znana. Trgovina se nahaja na prejšnjem mestu.

Z odličnim spoštovanjem:
IR. HALMOŠ.

Reumatizem,
Bolečine kosti,
Bolečine glave,
Bolečine zob,
Bolečine želodca

odstrani najbolje **INKA** vinovica 1 glažek 10 Din. Dobi se v lekarni pri Sv. TROJICI v Dolnji Lendavi.

RAZGLAS

o ponovni ofertalni licitaciji za popravilo nasipov na potoku Ledava km 46.8—47.5, srez Murska Sobota.

Vsled odloka gospoda ministra poljoprivrede i voda D. V. Br. 13.965 z dne 7. decembra 1927. in v smislu čl. 82—105 zakona o državnem računovodstvu razpisujem v skrajšanem roku 15 dni ponovno ofertalno licitacijo za popravilo gornjih nasipov s proračunano vsoto Din. 46.625. v torek dne 10. januarja 1928. ob 11 uri dopoldne v pisarni srškega poglavarja v Murski Soboti.

Natačnejši pogoji itd. so razvidni iz razglasov v Službenih Novinah br. 216 z dne 24 IX., br. 224 z dn. 4. X. in br. 226 z dne 6. X. 1927.

Veliki župan:
Dr. SCHAUBACH, s. r.

Preveč rdeči obraz, rdeči nos, razpokano kožo i roke

odstrani najbolje mast za obraz i roke „CREME MAJALA“

lice dobi lepo čisto farbo. Odstranite za vsigdar rdečico z obraza. Creme Majala 12 Din., Žajfa Majala 8 Din. v lekarni pri Sv. TROJICI D. Lendavi.

Mali oglasi.

K odaji je

vsake féle les za rušte, tšsani, okrogli in za rore ploji. Dobi se pri BERGLES JANEZI, Šalamenci št. 57. Prekmurje.

Vsakovrstne sirove in svinjske kože

kupuje

po najvišji dnevni ceni

Franc Trautmann

Murska Sobota

Cerkvena ulica 191.

Pa kak bi moglo biti inači či je vōra nika nej vredna! Obvarji se od takše sodbe pa kŭpi vōro, od te tvrdke, štera ma v Švici lastno tvornico vōr i je zatoga olo mogoče, da trži prave švicarske vōre po istoj

ceni kak pride iz fabrike.

Žepna Vōra št. 100 Anker-Remontoir-Roskopf dobite za samo 49 Din. 60 p. Budilnica št. 105 s zaneslivim švicarskim anker strojom garantirana na 3 leta samo 64 Din 20 p.

Suttnerove vōre z zaščitnov znamkov IKO, OMIKO i AXO, štere se lahko dobijo za najrazličnejše cene, zlate srebrne, niklaste so na svetovnom glasi Vnoge slike teh vōr, vōr na roko, lancov prstanov ringlov, i vso drŭgo zlatnino i srebrnino, kak tŭdi potrebne darove: pripravni predmeti za dnevno potrebo, ma naš velki krasni luksuzni cenik, šteroga dobite brezplačno, či ga prosite pri Svetovna hiša vōr

H. SUTTNER, Ljubljana št. 945.

Cene:

Zrnje: 100 kg. (metercent) pšenice 300 Din., žita 290 Din., ovs 200 Din. kukorice 230 Din., ječmena 190 Din., hajdine 300 Din., prosa 290 Din. Živina: Govenska v Ljubljani kg., 8—10 Din., teoci 12— Din., svinje 15—17 Din. Krma: Sena 50—60 Din., slame 40—60 Din. metercent.

Borza:

1 Dolar 56 Din 25 par, Schiling 7 D 95 p. Čehoslovaška krona 1 D. 67 p., Nemška zlata marka 13 D. 50 p., Francoski frank 2 D. 20 p., Švicarski frank 10 D. 93 Taljanska lira 2-90 D.

Prekmursko kat. podporno društvo sv. Ivana Krstitela.

št. 13. spadajoče pod družbo sv. Družine. Društvo je ustanovljeno 15 septembra 1920 1. in je najbolše za Prekmurske Slovence in Slovenke v Chicagi. Zavarŭje se lahko od 250 do 500 dolarov. Moški in ženske od 16. pa do 55. leta. Deca od 1. leta do 16. Deca plačŭjejo vsi po ednoj ceni 15 centov na en mesec, a starejši pa po svojoj starosti, či se mladi da notri menje, či starejši več. Seja je vsakšo 4. nedelo v meseci ob 2 vōri popoldne v Cerkvenoj dvorani sv. Štefana, Lincoln, št. po 22. Pl. V slučaji poškodbe član ali članica dobijo za 6 važnejših operacij 75 dol., za zgŭbo ednoga oka 100 dol., za 2 oke 250 dol., tak ravno za roko ali nogo či je več nej za delo. Za 4 prste na roki ali na nogi 50 dol. Odborniki za leto 1927. so sledeči: Predsednik: Ivan Horvat 2050 W. 23 rd, St., podpredsednik: Martin Gabor, tajnik. Štefan Foys 1929 W. 22 nd. Pl., blagajnik: Ivan Denša 2730. Arthington St, zapisnikar: Marko Vouri, nadzorniki: Števan Horvat, Matjaš Hajdinjak in Mihal Haklin. Društva voditeo: Janoš Hren, vratar: Števan Kreslin.

Naročnina ino oglasi se sprejemajo za „Novine“ pri
I. HAHN ERDÖŠI
BARNABAŠ
trgovina s papirjem, s pisarniški in šolskimi potrebiščinami. Murški Soboti št. 180. poleg rim. kath. cerkvi ino bivše pošte.

Prijatelj zdravih tolažnik betežnih,

tak zovejo že naši starši i očac-je pravi, lepodišeci Fellerov

„ELSA-FLUID“

štiri lekša bolečine — tak zvejo že več kak 30 let ljudje štiri verno rabijo to prilŭbлено narodno sredstvo i kosmetikum, i v vngi zahvalni pismaj pravijo, da se malo zahvaliti samo pravomi Fellerovomi Elsafluidi, da je ne prime tak zlehka prehlad, našast, influenza, gripa, kašel zamuknjenost, da je ne mantra nervoza i slabost.

Ka je namreč vzrok takšim bolestim? Največkrat to, da si premalo gojimo telo i obtok krvi!

Pa s kem se najbolje goji telo i pospeši krvotok na neškodlivi način? Z ribanjom pranjom, i mazanjom z Fellerovim Elsafluidom, štiri je izdelan iz sokov vngi rastlin ki malo vras-tvo v sebi i je dobro tak od-zvŭna kak odznotra za celo telo i posebno ešče za želodec.

Probajte! V kratkom časi dobite veselo razpoloženje dober tek za jelo, voljo za delo, čŭtili se bodete sveži i mladi.

Gde pa dobite fal pravi Fellerov Elsafluid? V apotekah i vseh primernih trgovinah gde-šteč ga prosite.

Vsešerom plačate za edno poskusno kantic 6 Din., za edno špecialno kastico 26 Din., ali či naročite po pošti vam pride s poštov 9 poskusni, ali 6 ovojni, ali 2 špecialni kantic 62 Din., ali pa 27 poskusni, ali 18 dvojni, ali 6 špecialni kantic samo 139 Din.

naslov jasno napišite: Lekarnar
EUGEN V. FELLER
Stupica Donja, Centrala 146
Hrvatska.

? Največje ve- selje otrokom ?

so igračke, katere po zelo nizki ceni

in v veliki izbiri n. pr. kangle za polivanje, vedra, obroče, hinte, peresne veternice, grablje, lopate, žoge, čige, vozičke ter razne figure iz celuloida in gumija itd. dobite pri

Erdöšy Barnabaš,

trgovcu s papirjem in igračkami v M. SOBOTI, Cerkvena ulica.